

varkens bedroeg 1 op 271 in 1881 tegen 1 op 207 in 1882. Zoo als vroeger leverde de kreis Lubbecke de meeste „finnige” varkens, hierop volgden de kreis Minden en die van Herford.

Dr. J. HANLO.

I N G E Z O N D E N S T U K .

Naar aanleiding mijner opmerkingen, betreffende het Rapport der Commissie over toepassing der vaccinatiewet, is door Dr. DOMPELING een antwoord in N°. 44 van dit *Tijdschrift* ingezonden, dat mij niet kan bevredigen.

Daarin wordt mij verweten, of niet goed gelezen, of niet goed begrepen te hebben; anders moest ik hebben gezien, dat het Rapport uit twee deelen bestond. Het eerste gedeelte daarvan was gewijd aan een onderzoek van de duplicaatverklaringen, maar het tweede deel was gebaseerd op de officieele lijst van de in elke gemeente verrichte vaccinatiën, door de Gedeputeerde Staten aan de Provinciale Staten ingediend, welke lijst door de H.H. Inspecteurs uit de opgaven van de Gemeentebesturen wordt opgemaakt.

Misschien begrijp ik weêr niet goed, want ik kan wezenlijk niet inzien, welk verschil er bestaat tusschen de beide bronnen, waaruit de twee gedeelten van het Rapport zijn geput. Immers de Gemeentebesturen moesten hunne gegevens evenzeer uit de duplicaatverklaringen zoeken, en of die opgaven tot de Provinciale Staten zijn gekomen als officieele lijst, hare waarde kan daardoor niet worden verhoogd. Mijne opmerkingen waren tegen de conclusie der Commissie gericht, in zoverre die conclusie gebouwd was op de onware vooronderstelling, dat het aantal der verrichte vaccinatiën gelijk was aan het aantal duplicaatverklaringen.

Ook na dit antwoord van den Heer DOMPELING blijven dus mijne opmerkingen van kraecht.

Hoe verdienstelijk overigens het werk der Commissie geweest is, met hare conclusie, is zij te voorbarig geweest, en hierop, niet op het moeilijke werk, is wel degelijk van toepassing mijn: „klaar is de kunst:”

Waarom die conclusie getrokken, als de Commissie zelve onder protest van de gegevens gebruik maakte?

Omdat men zal kunnen zien, dat er op die cijfers wordt gelet? Och! dat kon men ook zien uit het mededeelen der naakte feiten, daartoe was geene onlogische conclusie noodig. Men bestrijdt eene slechte zaak nooit met vrucht door een onjuiste redeneering.

Het zou mij hoogst aangenaam zijn geweest, indien de Heer DOMPELING zich in zijn antwoord meer bepaald had tot de zaak zelve, en niet tot personaliteiten ware afgedaald, die niets ter zake doen. Ik zal hem op dien weg niet volgen.

Het is mij werkelijk ernst met de zaak; ik meen opgegeven te hebben, dat de wettelijke bepalingen niet in alle omstandigheden voorzien, en niet aan de eischen der statistiek voldoen. Ik heb naar mijn beste weten opgegeven, dat er nevens de bestaanden, andere tabellen noodig zijn voor diegenen, die het verloop hunner vaccinenpuistjes niet laten controleeren. Zoolang de geneesheer

niet al zijne patiënten op dit punt aan orde en regel heeft gewend, zullen die nieuwe tabellen noodig blijven, daarna niet meer, maar tot gewinnen is tijd noodig. Mocht de Heer DOMPELING mij hieromtrent betere inlichtingen kunnen geven dan houd ik mij aanbevolen.

Met een antwoord waarin men de bedoeling van den schrijver tracht verdacht te maken, wordt de zaak niet wederlegd. Wat doet het aan mijne opmerkingen af, of ik die geschreven heb om mij zelve te verontschuldigen? Heb ik niet juist opgemerkt? Dat is de zaak.

De Heer DOMPELING schrijft: „Veel, zoo niet alles, hangt af van de persoonlijkheid des geneesheers, die, door strikt aan de voorschriften der Wet te houden, de menschen kan gewinnen ook van hun kant daaraan te voldoen”. Ik ben het daarmee volkomen eens, en aan mijn optreden in die richting is het dan ook te wijten, dat mijne gemeentenaren, die geen lust gevoelden daaraan mede te werken, een jaar lang niet verschenen, als is de gelegenheid daartoe voldoende gegeven.

Indien ik zoover wilde gaan, als de Heer DOMPELING aanraadt, en de menschen dwong om eene geboorte-acte van hunne kinderen mede te brengen, dan zou zeer zeker Lienden in de volgende jaren op niet veel verrichte vaccinatiën kunnen wijzen, en de Heer DOMPELING gaan meenen, dat er bij mij iets niet in den haak was. Ik zal daarom van zijnen raad geen gebruik maken.

Dr. J. BORST.

B E R I C H T E N.

BUITENLAND.

LONDEN. — Dr. NETTEN RADCLIFFE heeft wegens ziekte voor zijne betrekking als Assistant Medical Officer of the Local Government Board bedankt. RADCLIFFE maakte zich door talrijke onderzoekingen op hygiënisch gebied, over de geschiedenis der epidemiën (cholera, pest), over den afvoer van faecalia enz. bekend. Sinds 1869 was hij met BUCHANAN in het geneeskundig departement van den Privy Council werkzaam.

PARIS. — De Hoogleeraar in de Verloskunde JEAN MARIE DEPAUL is voor weinige dagen overleden. Op 26 Julij 1811 te Morlaas (Basses Pyrenées) geboren, te Parijs voor de Medische wetenschap opgeleid, trad DEPAUL in 1862 als de opvolger van PAUL DUBOIS, op het gebied der Obstetrie als Hoogleeraar bij het Hôpital des Cliniques op. Met RAYER behoorde hij tot de stichters der Société de Biologie, terwijl hij sinds 1852 als Lid der Académie en in 1873 als haar President werkzaam werd het vaccine departement der Académie aan zijn beheer toevertrouwd. DEPAUL maakte zich door talrijke geschriften op Obstetrisch gebied bekend en rigtte in 1877 „les Archives de Tocologie” op. Behalve in de wetenschap bekleedde hij ook in de civile praktijk een eersten rang. Tweemaal werd hij naar Brazilië, om de dochter van den Keizer bij hare bevalling bij te staan, ontboden.

— Volgens eene mededeeling van Dr. LACERDA zouden door hem in de lijken van aan de gele koorts overledene eigenaardige microbia gevonden zijn en werden door hem proefnemingen betreffende hunne kweeking en overbrenging op het dier, toegezegd.

BERLIJN. — Het 25jarig Professoraat van EMIL DU BOIS-REYMOND werd op 20 October plegtig door zijne collega's, vrienden en vereerders herdacht. Op 7 November 1818 alhier geboren en voor de Medische en Physiologische wetenschap onder JOHANNES